

ITEM No. 05491/53

HUNGARY

PERSECUTIONS /2202/

R.A.
26 May
VII/799

LETTER FROM HUNGARY

SOURCE TRIESTE : Confidential Source

DATE OF OBSERVATION : April 1953

EVALUATION COMMENT :

The PÉCS area, from where the reported letter comes, was one of those regions which have been very much affected by the expulsion measures. The letter refers to one of these sad cases.

X X X

Drága jó Asszonyom!

Levelét a hát elején kaptam meg és abból értesültem szegény és nagyon szerény Mártánk betegségéről. Ugyanis hónapokon át ki sem mozdultam SIKONDÁ-ról oly súlyos spanyolom volt, és hiába, 70 évvel nem lehet olyan könnyen meggyógyulni. Most, hogy leveléből megtudtam, hogy Márta beteg, tegnap, szerdán, bár még mindig gyengélkedem, de beutaztam PÉCS-re és fel akartam őt keresni az üzletben, de az zárva volt, a vasredőny lehúzva, a szomszéd üzlettulajdonosnál érdeklődtem, hogy nem-e tudja mi történt vele, kitérő választ adott, látta, hogy egy csomag van nálam, azonnal kérte, hogy hagyjam nála, majd 6 alkalommal átadja. Nem volt bizalmam hozzá, én már nem tudtam a lakására menni, mert kezelésre várt az orvos, így megkértem egy megbízható barátom, hogy legyen szíves keresse fel a alásán /lakásán sc./ Mártát, ott talán tudják, hogy mi van vele. Mikor délután 3 órakor bent voltam az Autobusznál, hogy Sikondára jöjjenek vissza, oda jött a hír, nem is a Barátnóm jött el személyesen, hanem /sc. hanem/ úgy üzent a legrosszabb hírt:

/ more /

1.

Szegény Mirtánkat már mult hónapban elvitték, az A., hogy hová és miért? a házba nem tudták megmondani, de nem is igen mertek róla beszélni. Így most egyebet nem tudok írni, de nagyon izgat az egész ügy. Most nem tudok utána érdeklődni sem, mert az ünnepek alatt nem mehetek Pécsre, utánna azonnal bemegyek és próbálok az ügy után nyomozni. Azt kizártnak tartom, hogy Mirtánk bármi okot is adott volna arra, hogy elvigyék, de ma oly bizonytalan minden, egy hamis rágalom elég arra, hogy az embereket eltávolítsák, ám-bár szinte hihetetlen, hogy az üzletét akarta volna valaki, hisz oly üres volt, és egy egész kis putri, nem olyan mint az előbbi volt. Azért amint tudok valamit, azonnal értesíteni fogom, de lehetőleg nevek nélkül, mert kitudja, nem-e megfigyelés alatt tartják üzletét, lakását és a postáját. Ennek a levélnek másik oldalán Sáránknak is írok egy pár sort, mert ugylátszik legutóbbi levelem félremagyarázhatta, igaz akkor nagy beteg és ideges voltam, már nem is emlékezem, hogy mit írtam neki, ugylátszik panaszkodhattam, amit nem igen szoktam, sőt soha senkitől segílyt nem kértem, igaz nem is voltam rántalva és remélem a jövőben sem leszek, mert ha igen, akkor már nem is fogok élni.

Elnézést kérek, hogy még borítékba sem tudom a levelet küldeni, de nem lehet kapni, most már semmit sem, igen, jó élet van minálunk.

Szeretettel köszöntöm mindkettőjüket, már szeretném megérni, hogy személyesen találkozassunk, mert ha soká kell várni, akkor már nem fogom a 70 évemmel megérni.

Aláírás.

End.